

ఎప్పటికీ గుర్తుంటా

- గంటి రమణేని

రైలు బగ్గెలదేరానికి ఇంకా పదినిమిషాలు బ్రెముంది. విరూపాక్షరావు టు టైర్ కంపార్టు మెంట్లో అనప్రకృత పరచుకుని క్రిందికి దిగాడు. సికిం దాబాదు రైల్వేస్టేషను పట్ల వగలలా వుంది. రాత్రి పదైనా

బయట చంచల నిలబడివుంది. రైల్వేస్టేషను దీపాల వెలుగులో మరో దీపంలా వెలుగుతోంది. పువ్వులు కట్టిన తేలికలంఠం అవెరికన్ జార్జెట్ వీరకట్టెం. ముదురు నిలంఠం జుకెలు పొంగకగా వండోకి అతుక్కుని వుంది. ప్రతి కదలికలోను, చీక పెళ్ళుకొన్న పూలు లెట్ట కాంతిని ప్రతి పలింప జేసుకున్నాయి. సన్నని నడుముగరి తెల్లనే ఇసుక ఎడారిలో, నిలిపనుద్రం మధ్యలో చిన్న నీలిలా నీగనిగ నెరుసూ పొట్ట.

నడుటికి బోమేకెవ్ సర్కుగా నల్లటి బల్బెనర్ కనుబొమ్మల క్రింద బ పాడోన్ కనురెప్పలకు లైటింగ్ ముక్కుకు పక్కగా బిక్ బోన్ నుండు పొంగు రుసింధ చక్రం క్రిందుగా "పెంక్" రంగులో "రజ్" క్రింద పదవికి ఎరుపురంగు టిప్ గాస్ (మెరిసే పవార్లం) ప్రపెదవి క్రింద

బాగాలో లిప్ సిక్ ఆ పైన టెవ్ లెనర్ చే వెళ్ళుకు, కలి నోకు పెయిట్.

విరూపాక్షరావు చంచలను చూసి సీట్టూర్ వ్యాపారంలో ఎప్పుడూ అంచనా తప్పి ఎరుగడు. అరవై దాటుకున్న తను చంచలను వివాహం చేసుకుని తప్పు చేశాడా?

చంచలకు కొంతదూరంలో సుదర్శనం నిలబడి వున్నాడు. అలాటి వస్తు "ఓకెన్" నేసి బొట్టె కట్టుకున్నాడు. నల్లని బ్రష్ మిసం నల్లగా వున్న జుట్టు పక్కగా దువ్వాడు. సుదర్శనం జుట్టు ఎప్పుడూ చెదగనినగడు. సుదర్శనం విరూపాక్షరావు ధర్మం వీఫ్ ఎకోంఠెంటు టాక్సేవన్ మోర్స్ లిగల్ మెటర్స్ ఎమ్ ఆర్. టి. పి పాకి లై సెన్సులు. పర్మిట్లు కిస్టమ్స్, ఎక్సైజ్ ఎసలు చూస్తూ వుంటాడు.

"ఓ. ఎన్ జి సి వర్కు కాంట్రాక్ట్ కోసం బ్రె చేసున్నాను. పన్నెపోగానే విరూపాక్షరావు వచ్చే నాను ఎలుంకి సాగుంకిం ఇంట్లో వుంటాను" విరూపాక్షరావు అన్నాడు చంచలతో.

"ఎలుండా! రేపు సాయంత్రం వైట్లో

ఉరుములులేని పిడుగులా వినిపించాయి ఆమెకు ఆ మాటలు. విరూపాక్షరావు వెళ్ళిపోగానే దభాలున తలుపెసుకని, దాచిన సూటు కేసులో నోట్లు దిమ్మరించింది. పరీక్షగా చూసింది. ఏవి దొంగవో తెలియడంలేదు.

రాకూడదా? చంచల అంది వెళ్ళి (నవ్వు ఎప్పుడొచ్చిరా ఒక్కటే ముసలే పీరుగా. అనకుండా లోపల)

విరూపాక్షరావు క్షణమైన చూపులు తను ఒక క్షణంలో వెయ్యోవెంటు పరధ్యానంగా వుండడం చూసినట్లు గ్రహించింది. మాలమారస్తూ అంది.

"ఇటువంటి వాటికే సుదర్శనాన్ని పంపించవచ్చుగా... యజమాని వెళ్ళకపోతే పనులు జరుగవా?"

"కంట్రాక్టు విషయంలో నేను తీసుకున్నట్టుగా డెసిషన్స్ ప్రవీగా అతిను తీసుకోలేడు. సిట్టుయే వను మారినప్పుడు నన్ను కిన్నట్లు చేయాలనుకుంటాడు అని బైను పేర్లు..."

రైలు విజిల్ వేసింది.

"నేను తిని ఈ మూడు రోజులు సుదర్శనం నీ అవసరాలు చూసుకుంటాడు... బ్రె దించలా... బ్రె సుదర్శనం... అంటూ అన కంపార్టు వెంటు గాకి వెళ్ళిపోయాడు. చంచల సుదర్శనం ఒకళ్ళ నోకెళ్ళు చూసుకున్నారు. ఇది రిలోని ఒక ప్రక్క! "నేను తిని మూడు రోజులు సుదర్శనం నీ అవసరాలు చూసుకుంటాడు"

ముసలాయనకు విషయం తెలిసిపోయి దా? రైలు ప్లాటుఫాం దాటి మందుకు వెళ్ళి పోయింది.

చంచల, సుదర్శనం బయటకు వెళ్ళారు. కారు బయటకు తీసి కూర్చున్నారు.

* * *
రాత్రి ఒంటిగంట... రైలు నీదో స్టేషన్ లో ఆగింది అందరూ దిగుతున్నారు.

"ఇదే స్టేషన్?" విరూపాక్షరావు అడిగాడు.

"సికింద్రాబాద్." ఎవరో బెప్పారు.

"సికింద్రాబాదులో వది గంటలకు బండి బగ్గెలు చేరింది. అప్పుడు ప. టి గంట. ఇంత సేపు బండి నడుస్తూనే వుంది. మూడు గంటల ప్రయాణం చేసి సికింద్రాబాదు చేరుకుందా?" అనుకున్నాడు విరూపాక్షరావు. జనం చాలా మంది దిగిపోయారు. బయట రైల్వే ఆఫీషియల్ ని అడిగాడు.

"అలెరు దాటిన తర్వాత గుడ్డు బండి ఒకటి పటాలు తప్పింది. రెండు, మూడు వేగిస్తుంటాక్ మీద కొన్నేసాయి. అందుకే నండి వెనక్కు తీసుకోవచ్చా" అన్నాడు.

* * *
టెక్ని ఫోర్ పి చేసి గెలుతీసి లోపాకు వెళ్ళ బోతున్న విరూపాక్షరావు ఒక్కన ఆగి పొగాడు అడుగులో అడుగు నేసుకుంటూ బెడోనం దగ్గర ఆగిపోగాడు. లోపం ఏవో సరలు పడుల్చున్నాడు వెళ్ళిగా మాటలు

సుదర్శనం గొంతు.

"ముసలాడు వెను లేని ఈ మూడురోజులు సుదర్శనం నీ అవసరాలు చూసుకుంటాడు అనగానే నా గుండె గుబేలుమంది"

"నాకు అనుమానం వచ్చింది" పన్నగా చంచల గొంతు

విరూపాక్షరావు తలలో అగ్నిపర్యతా అపేక్షలున్నాయి అనేకంగా చేతికరతో తలుపు మీద కొట్టబోయి ఆగిపోయారు మళ్ళీ మాటలు-

"ముసలి పీచుగతి తెలిసిరా ఏ బయలెదు అంతగా అగాతే విడాకులిస్తాడు వాడిచ్చే భరణ భారీగానే వుంటుంది. పెద్ద అస్తిపరుడుకదా! అలాగేనా మనకి లాభమే..."

"అప్పుడు నువ్వు నన్ను పిళ్ళాడుతావా? కింకల నవ్వులు చంచలవి.

"అమ్మో! పోలిగామీ (బహుభార్యత్వం క్రింద బుక్ అయిపోతాను" సుదర్శనం అంటున్నాడు భయంగా.

విరూపాక్షరావు నిందొక్కుకున్నాడు వ్యాస రంజంలో ఎన్నో ఒడుదుడుకులు ఎదుర్కొని డక్కామొక్కిలు తిన్న అనుభవం విరూపాక్ష రావుది. వెనక్కి తిరిగాడు.

ఒక గంటతర్వాత ఆయన చేసుకున్న టాక్సీ మహబూబ్ నగర్ వైపు దూసుకుపోతోంది.

ఆయన మొదడులో ఎన్నో ఆలోచనలు పగ... ప్రతీకారం... ఆయన మనసును ఉడికిస్తున్నాయి. తన తలుచుకుంటే ఇద్దర్నీ చంపగలడు చట్టంనుండి తప్పించుకునే సామర్థ్యం, తెలివితేటల తనకున్నాయి. జీవితాంతం గుర్తుండేట్లు చెయ్యాలి

టాక్సీ పిల్లలమర్రి దాటి వేగంగా పోతూవుంది తెల్లవారుతోంది.

* * *

హోటలు రూములో కూర్చుని. రెండరోజుల ఆలోచించి చక్కని పథకం వేశాడు విరూపాక్ష రావు. తనని మోసగించి ఎవరూ సుఖపడలేదు. 'నేనంటే ఏమిటో చూపిస్తాను. చంచలా... సుదర్శనం...' పళ్లు పటపటా కొరికాడు విరూపాక్షరావు.

* * *

"మీ కోసం ఎయిర్ పోర్టుకెళ్ళాం, ఏడుగంటల టైంలో వస్తారని. మీరు ముందే వచ్చేకారే?" కుర్చీలో కూర్చుని వున్న విరూపాక్షరావున చూస్తూ అంది చంచల

పరీక్షగా చూశాడు చంచలను విరూపాక్షరావు 'మేకవకు ఒక గంట పట్టివుంటుంది' అనుకున్నాడు మొగలిపువ్వలా మెరిసిపోతూ వుంది. మొగలి పువ్వులో మిచ్చా గులాంటాయి.

(ప్రేక్షక)

"ఆ... పనికాలేదు అక్కడి అందుకే మళ్ళీ రైల్వే వచ్చేకా! ఆరు గంటలకు సైవనులో దిగి ఇంటికొచ్చేసరికి మీరెవరూ లేరు. సుదర్శనం ఏడి?"

"సుదర్శనమా? ఇంత ప్రొద్దున్నే ఎందుకుంటాడు?" విస్మయంగా అంది చంచల.

"నువ్వు భయపడతావని రాత్రి యిక్కడే పడుకుంటాడే మానని అనుకున్నాను"

చంచల ముఖం పాలిపోవడం గమనించాడు విరూపాక్ష రావు.

చంచల లేని ఆ గంట సేపు విరూపాక్షరావు

అని పథకంలో మొదటి స్టెప్ పూర్తిచేశాడు

* * *

తన రూములోని గ్లాసు డోర్సులో నుంచి చూస్తూ వున్నాడు విరూపాక్షరావు ఏదో ఫోన్ కాల్ రావడం, కోటు వేసుకుని సుదర్శనం బయటకు వెళ్ళడం చూసి. చిన్నగా నవ్వు కున్నాడు

* * *

"రెండేళ్ళ క్రితం నేన బోకియోలో 'హాటా కొంటర్ ఇండస్ట్రీయల్ ఎస్సైయేసేడ్ అనే సెమినార్ కు వెడతూడగా నవ్వేమర్నావో

గుర్తుందా? విరూపాక్షరావు గొంతు ఖంగుమం దోంది.

ఎదురుగా సుదర్శనం కూర్చుని వున్నాడు కొంత దూరంలో చంచల.

తమసిద్ధరినీ ఇలా సమావేశపరిచినప్పుడు ఏదో కొంప మునగుతుందిని అనుకున్న ఇద్దరూ ఇప్పుడు విరూపాక్షరావు జపాను గురించి, తన డ్రైవ్ గురించి మాట్లాడుతుంటే ఆయోమయంగా వుంది.

సుదర్శనం గొంతు సవరించుకుని అన్నాడు -
 "యాజ్ ఎ కాస్ట్ ఎకౌంటెంటుగా అప్పుడు అది మీకు అనవసరం అన్నాను. ఎందుకంటే మన దేశంలో ఇప్పుడన్న టెక్నాలజీ అంతా దిగుమతి చేసుకున్నాడే! ఈ 'అబ్సల్యూట్ టెక్నాలజీ' గురించి ఎవరికీ ఆసక్తి వుంటుంది? ఇండియన్ పరిశ్రమలలో గూఢచారి చర్యలు ప్రారంభం కావడానికి ఇంకో పాతికేళ్లు పట్టొచ్చు అన్నాను"

"గుడ్...బాగా గురుంది. అయితే నీ అభి ప్రాయం తప్ప అని, ఇండస్ట్రీలో కాకిపోయినా పర్సనల్ గానైనా అది పనికొస్తుందని ఇప్పుడు నవ్వు తెలుసుకుంటావ్"

విరూపాక్షరావు కాలుతున్న పైపును డేబులు మీద వుంచారు డిబల్ టాప్ బిడ్ వక్కగా బెడ్ లైటు డోమ్ లో చెయ్యిపెట్టి ఎదో వసువు బయటికి తీశాడు. చంచల సుదర్శనం విభ్రాంతి తో చూస్తున్నారు. రికార్డర్ దాన్ని పుష్ చేసి ఆన్ చేశాడు.

"సుర్ లుర్...లుర్..."

రికార్డర్ ఆపి దాన్ని అంప్లీవయరుకు కనెక్టు చేశాడు ఇప్పుడు మాటలు స్పష్టంగా వినబడు

తున్నాయి.
 "ఎందుకనవసరంగా కంగారు పడావ్..."
 "అయినకు తెలిసిపోయింది"
 మొదటిగొంతు సుదర్శనానిది. రెండవ గొంతు చంచలది.

"నిం చేద్దాం" సుదర్శనం అడిగాడు.
 "ఈ పీడ ఎలాగోలా వదిలించుకుందాం"
 "ఎలాగోలా అంటే"
 "అదికూడా చెప్పాలా. ముసలాయన్ను హారీ అనిపించాలంటే లక్షమార్గాలు. ఇక్కడే తింటాడు. ఇక్కడే పడుకుంటాడు తినేదాంట్లో ఏదైనా కలపవచ్చు పడుకున్నప్పుడు ఏ కర్రచో పెట్ట వచ్చు".

చంచల గొంతుక వినబడతోంది.
 "నన్ను కంగారు పెట్టకు"
 "వెళ్ళిపోతున్నావా?" చంచల గొంతు క
 "ఎలాగూ వచ్చావు కదా! ఒక్కసారి"
 "ఇంకా నయం"
 మాటలు ఆగిపోయాయి. సుదర్శనం, చంచల ముఖాలలో నెతురు చుక్కలేదు.

"ఇప్పుడు వచ్చుకుంటావ్ కదా. నా డోక్టర్ సెమినార్ ఎంత రిచ్ డివిడెండ్స్ పే చేసిందో" పరిహాసంగా అన్నాడు విరూపాక్షరావు

"ఈ డేపుతో మిమ్మల్నిద్దర్నీ ఎడల్టర్ ఎపింప్ టు మర్డర్ క్రింద జైలుకు పంపగలను ఆలా చేయను...చేస్తే నా గొప్పతనం ఏముంది ఆదుకే మీకిద్దరికీ ఒక ప్రపోజల్" విరూపాక్ష రావు ఇద్దరికీ పరీక్షగా చూశాడు.

ఆ ప్రపోజల్ ఏమిటా? అని చూస్తున్నారు ఆ ఇద్దరూ.

నోప్పి

కూలో రెండు గంటలు నిలబడి డాక్టర్ దగ్గరికు చేరకున్నాడు రామవులు.
 "నీ జబ్బేమిటి?" అడిగాడు డాక్టర్
 "మీ దగ్గరకొచ్చే సరికి కడుపునొప్పి వుండేది; ఇప్పుడు నడుచునొప్పి, కాళ్ళ నొప్పులు కూడా మొంగిలెనయి" చెప్పాడు రామవులు.
 -కె సుజాత (మూల్యంవల్లి)

"ఈ సూట్ కేసులో పడివేలున్నాయి ఢిల్లీ. మద్రాసు, బెంగళూరు తప్ప మరెక్కడకీయినా వెళ్ళచ్చు. ఆ తమిళనాడులో కడయనల్లూరు కూడా వెళ్ళకూడదు ఎందుకంటే ఆ ప్రదేశాలలో నా స్నేహితులున్నారు ఈ వూర్లో నాకు పెద్ద సోషల్ కాంటాక్టు లేవు చంచల ఎవరికీ తెలీదు. ఈ విషయం మన ముగ్గురకూ తప్ప ఎవరికీ తెలియడం నాకిష్టం లేదు నా ఇంట్లో వున్న నొకర్ని దగ్గరికి నేనేదో చెప్పకుంటాను. చంచల ఎందుకు కనపడడం లేదని అడిగితే..."

సూటుకేసు బల్లమీద పెడుతూ అన్నాడు విరూపాక్షరావు. సూటుకేసు తెరచివుంది. కొత్త పదిరూపాయల నోట్లు, రంగుల ప్లాస్టిక్ రింగ్స్ తో అందంగా పేర్చబడి వున్నాయి.

ఏదో ప్రశయం సంచలించి బోతుందని భయం భయంగా చూస్తూ వున్న చంచల, సుదర్శనం ఈ హలాత్పరిణామంతో నోటమాట రాక చూస్తూ వున్నారు.

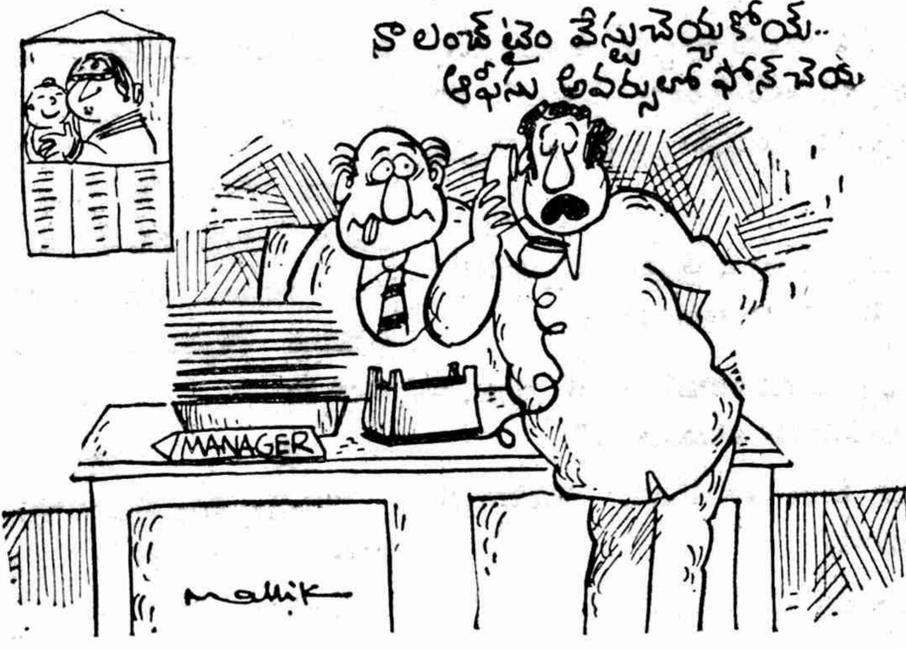
"ఢిల్లీ, మద్రాసు, బెంగళూరు, కడయనల్లూరు తప్ప ఎక్కడికైనా వెళ్ళచ్చు అన్నాను కదా. మీరెక్కడికీయినా వెళ్ళడానికి నిర్ణయించుకునే శ్రమలేకుండా నేనే రెండు వస్తుకాసు స్లీవరు దిక్కెట్లు, టుక్ చేశాను బొంబాయికి".

సుదర్శనం జుర్ర వేగంగా పనిచేస్తోంది దిశలో ఏదైనా మోసం వుందా? బొంబాయి చేరినతర్వాత తమ ఇద్దర్నీ చంపి "అరేబియన్ సీ"లో వేస్తే; ఈ డబ్బు ఇచ్చినట్టే ఇచ్చి పోలీసులకు పట్టేస్తే;

"మిస్టర్ విరూపాక్షరావు: ఇంతవరకు వచ్చిన తర్వాత దాచేదేముంది; నేను అకౌంటెంటును సమస్యన అన్ని కోణాలలోనుంచి పరిశీలిస్తాను. మిమ్మల్నే హతిమార్చాలని చూశాం. అలాటిది

వేస్

-మల్లిక్

డిబ్బిచ్చి మమ్మల్ని హాసమునకు పంపడంలో మీకు దురుద్దేశం ఏదీ లేదని గ్యారంటీ ఏముంది?" సుదర్శనం ధైర్యం తెచ్చుకుని అన్నాడు.

"సుద్ బ్రోయిన్స్...ని అనుమానాలేమిటో బెప్పు?" చిన్నగా నవ్వుతూ అడిగాడు విరూపాక్ష రావు.

"మీరు డిబ్బిచ్చినట్టే ఇచ్చి నోట్ల నంబర్లతో సహా పోలీసులకు ఇచ్చి మా మీద దొంగతనం కేసు నాపాలే?"

విరూపాక్షరావు లేచాడు. అల్మారాలో నుండి రెండు తెల కాగితాలు తీశాడు. మధ్యలో కార్డును పెట్టి ఇలా వ్రాశాడు.

"ఇందుమూలముగా సరిఫై చేసేదేమిటే. శ్రీ సుదర్శనం. ఫీప్ ఎకౌంటెంటు. విరూపాక్ష ఎంపీ పెన్సియన్ కు నేను పదివేల రూపాయలు ఆతిని సేవలకు #దులుగా ఇన్వెడమెంట్ ఇట్లు (స-) విరూపాక్షరావు"

"ఇది చాలా" విరూపాక్షరావు అడిగాడు. పరిశీలనగా చూసిన సుదర్శనానికి అందులో లోపం ఏమీ కనబడలేదు.

ఆ కాగితం తీసి జాగ్రత్తగా జేబులో పెట్టు కుంటుంటే విరూపాక్షరావు అన్నాడు.

"అగడగాడి...మరి మీ జాగ్రత్తలో మీరు వృప్పుడు నా జాగ్రత్తలో నేనుండాలిగా...మీరి డ్గరూ కార్పస్ కాపీమీద సంతకం పెట్టండి

ఇదరూ సంతకాలు చేశారు

"మిస్టర్ సుదర్శనం. ఈరోజునుండి నీకు జీతం కాదు ఎందుకంటే వుద్యోగంలేదు కాబట్టి బొంబాయిలో ఈ పదివేలు బదులు పెట్టేసే ఎలా? అందుకే కొంత డబ్బు అదనంగా ఇవ్వడం

కాబట్టి ఈ పదవేలు టుజడికిం వాడుకో. అన్నట్లు "హోల్ మెరిన్ డ్రెస్"లో మీకిద్ద రకూ రూమ్ బుక్ చేశాను. ఎందుకంటే బొంబాయిలో ఎకామిడివనుసమస్య. రూమ్ నెం. 13.14

సుదర్శనానికి ఇంకా అనుమానంగానేవుంది. రూము నె జరు బుక్ చేశాడనగానే అనుమానం ఇంకా ఇంకపడింది "అరెబియన్ సి"కి తామిద్దరూ జలొతారా ?

"నాకేదో అనుమానంగావుంది బొంబాయిలో మాకేమయినా అయితే..."

నిరసనగా నవ్వాడు విరూపాక్షరావు

"యువార్ కి రెక్కె...సరె...ఈ కాగితాలు తీసు కుని రాసో...రాసుకుంటున్నావా? నాకుగాని చంచలకుగాని ఏమైనా జరిగితే విరూపాక్షా ఎంపీ ప్రిజెంట్ ప్రొప్రయటర్ శ్రీ విరూపాక్షరావు పూ రి బాధ్యులు...ఒకే..." క్రింద సంతకాలు పెట్టండి...ఇక్కరూ... కనరుమూసి సీలువేయండి ఆ కనరును ఇంకో పెద్ద కనరులో పెట్టండి సుదర్శనం నీ లాయరుకు ఈ కనరు పంపించు కనరుక్ నోటులో ఇలా వ్రాయు "నేను పోయిన తర్వాత ఈ కనరు తెరవాలి"

విరూపాక్షరావు ప్లాను ఏమిటో అర్థం కావటం లేదు. సుదర్శనానికి చెప్పినట్లు చేశాడు

ఆ రాత్రి బండికే చంచల. సుదర్శనం బొంబాయి రైల్వే కారు

"హేపీ డెస్...ఎంక్ కపుల్..." విరూపాక్ష రావు అ ఇద్దర్ని వుద్దేశించి అన్నాడు ఆమాటల్లో వ్యంగ్యం సూచిగా ఇద్దరిగుండెల్లో గుచ్చుకుంది

* * * అనుకున్న ప్లాను ప్రకారం విరూపాక్షరావు

లేటు ?

నాటకాలు వేసే నాయకులకు ఆయా యూజు

ప్రమాణ స్వీకారోత్సవానికి గంట ఆల స్వంగా వెళ్ళాడు.

"ఆలస్యం ఎందుకయింది ?" అడిగాడు ముఖ్యమంత్రి.

"మీరిచ్చిన స్క్రిప్ట్ బట్టి పట్టేసరికి లేటయింది" చెప్పాడు నాయకు.

-గోపీనాథ్ (పామర)

మర్నాడు కారుతీసుకు బయలుదేరాడు సుదర్శనం ఇల్లు తేలిగానే దొరికింది. తలుపు తట్టాడు. సుదర్శనం భార్య తలుపు తీసింది. చామనచాయ రంగులో వుంది. కొంచెం లావు. చంచలను, ఆమెను ప్రక్కప్రక్కన నిలబెట్టిచూశాడు. చంచల మొగలిపువ్వు అయితే ఈమె తాటిఆకు భర్త ఇంటికి రాలేదని ఏమాత్రమూ బెంగవున్నట్టులేదు. ఎంతో తృప్తిగావుంది.

"నా పేరు విరూపాక్షరావు. సుదర్శనం నా కంపెనీలోనే పనిచేసేవాడు"

ఆమె నుఖ కవళికలు పరిశీలిస్తూ అన్నాడు. ఆమెలో ఏ భావమూలేదు

"అతను నీకన్యాయం చేశాడమ్మా. పరాయి శ్రీ: తీసుకుని బొంబాయి వెళ్ళిపోయాడు ఇదిగో వాళ్ళు బొంబాయికి వెళ్ళకముందు నాకిచ్చిన రసీదు"

తనజేబులో గసీదు ఆమెకు చూపించాడు. ఆమె ముఖంలో మాన్సు రాలేదు ఇదేదో మామూలు విషయంలా చూస్తోంది.

"నాకు తెలుసండీ...అం నాకు సమ్మతమే" నిబ్బరంగా అంది ఆమె.

"అహో! పత్నివతి...అమ్మా! నీలాడేవాళ్ళు ఇంకా వున్నాను కాబట్టే ఇంకా లోకం పచ్చగా వుంది. అయితే చిన్న చిక్కు వుండవచ్చు!... ఆ గనకీచ్చిన పదివేలలో కొన్ని దొంగనోట్లు కలిసాయి. అవి కనక పోలీసులకు దొరికితే ప్రమాదం...ఈ విషయం చెప్పి దామరవచ్చా. ఏవి దొంగనోట్ల. ఏవి నోట్ల మీరు గుర్తించలే రమ్మా! కావాలనుకుంటే నన్ను పిలవండమ్మా! నేను సాయంచేస్తా"

ఉరుములులెస పడుగుల్లా నినిపించాయి

వెనక్కి

-వల్లిక్

అమెకు ఆ చూడలు విరూపాక్షావు వెళ్ళిపోగానే దబాలున తలుపెసుకని, దాచిన సూలుకేసులో నోట్లు దిమ్మరించింది. పరీక్షగా చూసింది ఎవి దొంగవో తెలియడలేదు

పోస్టాఫీసుకు పరుగె తింది బొంబాయి పోసు వెయ్యడానికి.

కారులో వీడి ప్రక్కగా నిలబడ్డ విరూపాక్ష రావు సుదర్శనం భార్య బయటికి పరుగె తడం చూసి తను అనుకున్నది జరుగుతున్నందుకు నవ్వుకున్నాడు.

* * *

కారు ప్రక్కగాపెట్టి వెళ్ళుడిగా తలుపు కొట్టాడు. విరూపాక్షావు కౌంత సేవయిన తర్వాత తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

నేమీద కుప్పగా పోసివున్నాయి నోట్లు లోపల గదులలో సుదర్శనం భార్య పిల్లలు వున్నారు. "లోపల చంచల కూడా వుండి వుండవచ్చు" అనుకున్నాడు విరూపాక్షావు. విరూపాక్షరావు ఏ చెయ్యాలో చెప్పాడు సుదర్శనానికి ఒక్కోనోటే దిపానికి ఎదురుగా పెట్టి చూసున్నాడు. ప్రక్కన కుంపట్లో వేసు

న్నాడ. నోట్ల ఒక్కటొక్కటే కాలుతున్నాయి

* * *

"ఎంతోమంచిగా సాయంచేస్తున్నట్లైచేసి మమ్మల్ని మోసంచేశారు" సుదర్శనం ఆవేశంగా అన్నాడు. విరూపాక్షావు చిద్వలానంగా నవ్వు తున్నాడు

"నేను దొంగనోట్లవ్వడం మోసం...మరి నువ్వు చేసింది...నరే...వడిలెయ్యి ఈ ఫోటోలు ఈ పేపరుకటింగు చూడు"

క్లౌజ్ లో సుదర్శనం మొహం దిపానికి ఎదురుగా నోటువెట్టుకుని నోటు నా బరు కప్పి సోంది స్పష్టంగా. కుంపట్లో వగం కాలిన నోటు ఇంకో ఫోటో పేపరుకటింగులో దొంగనోటు గురించి పోలీసుల హెచ్చరిక.

సుదర్శనం మొహంలో కళలేదు జపాను మిని కెమెరాపని ఇది.

"ఇవి పోలీసులకిస్తే ఏమవుతుందో తెలుసా? కాని ఇవ్వను దానికి నువ్వో సాయంచేయాలి.

మీ ఈ జక్కలో నిముఖం చూపించకు దానికి వప్పుకోకపోతే ఇవి పోలీసుల చేతుల్లోకి వెళతాయి" విరూపాక్షరావు బచ్చితంగా అన్నాడు.

సుదర్శనానికి ఒక అనమానం పీడిస్తోంది.

"తను ఇంకమినెటుచేసే పు పడగా ఇలా దొంగతిరుగుడుగా చెయ్యడమెందుకు?" విరూపాక్షరావు సమాధానంచెప్పాడు. ఆ ప్రశ్నకు.

"నీది ఎకొంచెలు బుర్ర. నేనో అంత పెనర్ని. ఆ రేపు వువయోగిస్తే. ఎడ్లర్ని. ప్రూవ్ అయి మీకు క్షమింతుంది. కాని పెద్ద పబిసిటి... స్కెండల్... నాకిది ఇబ్బలేదు. అందుకే... ఒక సెవ్ లో నిన్ను ప్రూవ్ చేసి ఇంకో సెవ్ లో నిన్ను కేవ్ చేసా. సో... జిట్ ఫర్ టాట్... మోసం ఎన్నటికి గెంపదు ఆవిశ్వాసంతో నువ్వు చేసినపనికి వలితం ముందు ముందు రుచిచూస్తావ్"

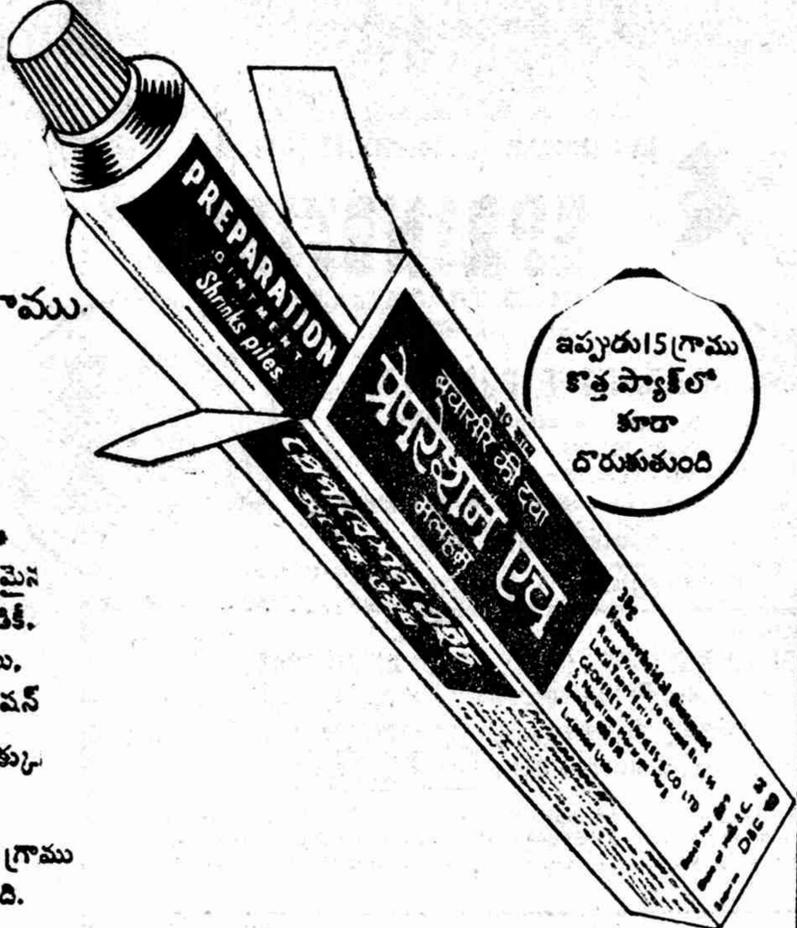
సుదర్శనం మెగడులో సమస్యలు పాముల్లా తిరుగుతున్నాయి. ఈతముల్లలాంటి భార్య పిల్లలు. మిన్నాగుల మనసుకల చంచల. నిరు దోషం. కాలి నిరువయోగమైన పదివేలు. విరూ పాక్షరావు చేతిలో మృత్యుదేవతలా చేప్పు ఫోటోలు..."

సుదర్శనం! నేను మీకెప్పటికీ గుర్తుంటాను విరూపాక్షరావు అనుకున్నాడు తృప్తిగా! *

మూలవ్యాధివల్ల వచ్చే మొలలు ఆపరేషన్ లేకుండా ముడుచుకుపోయేలా చేసేందుకు ఔషధం

ప్రెపరేషన్ హెచ్ మలాము. నిముషాల్లో దురద, బాధ పోగొట్టుకోండి

ప్రెపరేషన్ హెచ్ నిజానికి ఆపరేషన్ లేకుండానే ఆ కాలాకు మొలలు ముడుచుకు పోతాయి. మరి ఉచ్చతమైన స్థితిలో వుంటే తప్ప, మూలవ్యాధి ముదిరి పోయినప్పటికీ, ఆ దెబ్బతిన్న కండరాలు తొందరగా నయమై, మొలలు, దురద, వీటినుంచి ఉపశమనం కలుగుతుంది. ప్రెపరేషన్ హెచ్, జారుడు చేసి, మంటను తగ్గించడంతోబాట, ఎక్కువ బాధలేకుండా విరోచనము అయ్యేలా చేస్తుంది. అప్లికేటర్ తో సహా 50 గ్రాము 30 గ్రాము మరియు 15 గ్రాము ట్యూబులలో అన్ని మందుల షాపుల్లోనూ దొరుకుతుంది.

*Regd. User of TM: Geoffrey Manners & Co. Ltd.

254 PH-62-TL